स्वैरिण्यः क्षितिपाश्च धिक् चपलतां क्रौर्यं च कुर्युः सकृत् ।
पापाक्रान्तधियो भवन्त्यथ यथा नान्त्यान् स्पृशन्त्योऽपि ता
ट्यन्ते न च ते यथा स्वपितरौ घ्नन्तोऽपि शान्तत्रपाः ॥ ६२६ ॥
लोभाभ्यासात् तथा क्रौर्यं स ययौ वत्सरत्रयं ।
सह कार्षकभागेन यथाहार्षीच्छिरत्फलं ॥ ६२७ ॥
लब्धवध्वस्तधीर्भूभृत् स्वल्पवित्तलवप्रदान् ।
सर्वस्वहारिणो मेने कायस्थान् हितकारिणः ॥ ६२८ ॥
सामुद्रास्तिमयो नृपाश्च सदृशा एके हृतानम्भसः
स्वस्मादेव कणान् घनस्य ऽहृतो ऽजानन्ति ये दातृतां ।
सर्वस्मात् स्फुटलुण्ठिताद्वितरतो लेशान् किलान्येऽपि
ये दुष्कायस्थकुलस्य हृत्त कलयन्त्यन्तर्हिताधायितां ॥ ६२९ ॥
सर्वकालं ब्राह्मणानामहोधैर्यमकुण्ठितं ।
निस्त्रिंशस्य बभूवुर्ये तस्यापि परिपन्थिनः ॥ ६३० ॥
देशान्तरं प्रयातेभ्यो ये शेषास्ते व्यरंसिषुः ।
विक्रोशन्तोऽनुमरणाद्धरणान्नापि पार्थिवः ॥ ६३१ ॥
विप्राणां शतमेकोनमेकाहेन विपद्यते ।
निवेद्यमेतदित्यूचे क्रौर्याक्रान्तोऽथ पार्थिवः ॥ ६३२ ॥
विपर्यस्तचरित्रस्य तस्य क्रूरस्य भूपतेः ।
एवं स्तुतिविपर्यासः काव्येष्वपि बुधैः कृतः ॥ ६३३ ॥